

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Πλησίαζε το καλοκαίρι και όλοι μας είχαμε κάνει τα σχέδιά μας να ξεφύγουμε από την καθημερινότητα που μας απομυζούσε τον περισσότερο καιρό και να βρεθούμε για λίγες ή πολλές ημέρες στο χωριό.

Μικρές ανάσες για να μας γιατρέψουν από τις πιέσεις, τις ταλαιπωρίες, αλλά και να μας δυναμώσουν για την αντιμετώπιση των νέων μας υποχρεώσεων.

Όσο ο υδράργυρος ανέβαινε, λοιπόν, τόσο και περισσότεροι Κρεμασιώτες έφταναν στο χωριό. Αφίξεις από μακριά των ξενιτεμένων μας, αφίξεις των συνταξιούχων από την πόλη συνοδεία συνήθως των εγγονιών, αφίξεις των πατριωτών από τα γύρω χωριά.

Η πλατεία άρχισε να βρίσκει σιγά σιγά τους ρυθμούς της, φτιασιδωμένη με τη νέα πλακόστρωση.

Θα μπορούσε να ήταν ένα δροσερό και ήσυχο καλοκαίρι, αν οι βουλές του Κυρίου δεν ήταν αντίθετες. Η ρομφαία του Αρχάγγελου θέρισε πολλούς αγαπημένους μας συγγενείς και φίλους, μέσα σε λίγες μόλις ημέρες.

Η αυλαία του καλοκαιριού ξεκίνησε με ένα πολλαπλά ευχάριστο γεγονός. Η οικογένεια Θεόδωρου Χαραμή, ερχόμενη από την Αυστραλία, συνοδευόμενη από αρκετά από τα μέλη της εκεί παροικίας μας, τέλεσε στην Κρεμαστή το θρησκευτικό γάμο του γιου του και τη βάπτιση των διδύμων τέκνων του ζευγαριού. Ακολούθησε το γαμήλιο γλέντι στην Αγορά.

Παραμονή και ανήμερα, τελέστηκαν Εσπερινός και Θεία Λειτουργία στο εκκλησάκι του Προφήτη Ηλία. Πολλοί οι πιστοί, γέμισε με αυτοκίνητα ο γύρω χώρος και ο δρόμος έμοιαζε με ποτάμι ευλαβικών πεζοπόρων προσκυνητών. Το βράδυ της 20ης Ιουλίου, ακολούθησε γλέντι στην Κάτω Πλατεία με διοργανωτή το Σύλλογο Κρεμασιωτών «Ο ΕΛΑΤΟΣ».

Όσο οι ημέρες της Παναγίας πλησίαζαν, τόσο και πληθύνει ο κόσμος και λιγότευαν τα διαθέσιμα αρμάθια στα μαγαζιά.

Εδώ δυστυχώς αρχίζει ένα μπαράζ θανάτων Κρεμασιωτών, θανάτων αιφνιδίων, τόσο νέων ανθρώπων, όσο και ηλικιωμένων και ασθενών...

Νεαροί Κρεμασιώτες με το ίνδαλμά τους, τον ποδοσφαιριστή Γιώργο Καραγκούνη που επισκέφθηκε το χωριό το καλοκαίρι (Αρχείο Δημητρίου Τζάκα).

Η καμπάνα κάθε λίγο μας έστελνε τα θλιβερά αγγέλματα των χαμών, με αποκορύφωμα το θάνατο του αγαπητού Θεόδωρου Χαραμή, ο οποίος ανήμερα της Παναγίας, άφησε την τελευταία του πνοή στο χοροστάσι, όπου διασκέδαζε ευτυχισμένος, περιβαλλόμενος από την οικογένειά του. Η διάθεση όλων πάγωσε, το γλέντι διακόπηκε, οι πανηγυριστές ανέμεναν την είδηση της επιβεβαίωσης του θανάτου από τους γιατρούς του νοσοκομείου των Μολάων και απεχώρησαν προβληματιζόμενοι διά την τροπή των πραγμάτων.

Ο Παναγιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας & Σπάρτης κκ Ευστάθιος παρέστη στην εξόδιο ακολουθία στις 18/08/2017 και απηύθυνε παραμυθητικό λόγο στην οικογένεια του εκλιπόντος.

Οι Σύλλογοι «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ» και «Ο ΕΛΑΤΟΣ» ανέλαβαν την προετοιμασία των πολιτιστικών εκδηλώσεων, που παρουσίασαν αρκετή πρωτοτυπία. Στις 09/08/2017 πραγματοποιήθηκε μια Αναπαράσταση Παλαιών Παιχνιδιών στο χώρο του γηπέδου. Τα Κρεμασιωτάκια διασκέδασαν

παίζοντας όπως οι γονείς και οι παππούδες τους σύμφωνα με τις οδηγίες του Αντώνιου Πουλάκη.

Αργότερα, την ίδια ημέρα, έλαβε χώρα μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα ομιλία με θέμα το περιβάλλον του Πάρνωνα από τον κ Γιάννη Ψαρράκη, Γραμματέα του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Τουλίπα Γουλιμή.

Στις 17/08 έγινε η Αιμοδοσία και ακολούθως η Γενική Συνέλευση των Κρεμασιωτών, στα πλαίσια της οποίας ο κ. Αλέξανδρος Πριφτάκης, εκπρόσωπος της ΤΚ Κρεμαστής στο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ευρώτα, ο κ. Θεόδωρος Παυλάκης, πρόεδρος του ΔΣ του Συλλόγου Κρεμασιωτών «Ο ΕΛΑΤΟΣ» και η κ Ελένη Τραπεζόντα, αντιπρόεδρος του Συλλόγου Κρεμασιωτών Αθηνών «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ» παρουσίασαν διάφορα θέματα σχετικά με το χωριό. Ακολούθησε συζήτηση. Ιδιαίτερη αναφορά πρέπει να γίνει στην απόφαση της Διαχειριστικής; Επιτροπής του Κληροδοτήματος του Νικολάου Παπαμιχαλόπουλου για τη λειτουργία του υπό αναστήλωση Δημοτικού Σχολείου ως ξενώνα, ο

δε πρόεδρος της ΤΚ Κρεμαστής κ. Πριφτάκης αναφέρθηκε στα έργα που ολοκληρώθηκαν το προηγούμενο διάστημα, όπως η πλακόστρωση της πλατείας και η διαμόρφωση της Γούρνας.

Το βράδυ της 19ης/08 στη Βρύση πραγματοποιήθηκε πάρτυ καραόκε για τη νεολαία της Κρεμαστής. Νικητής στο διαγωνισμό ο Ιάσων Λαϊνός. Τα έσοδα έχουν διατεθεί για τον εξοπλισμό του ιατρείου.

Τα Εννιάμερα τελέστηκαν ο Εσπερινός το βράδυ της παραμονής και ανήμερα ο Όρθρος και η Θεία Λειτουργία. Την ευθύνη για την τέλεση των ακολουθιών είχε ο π Νεκτάριος Κουτσογιαννόπουλος, εφημέριος του Αγίου Δημητρίου Ζάρακος ενώ ανήμερα προέστη ο συμπατριώτης μας Αρχιμανδρίτης π. Σεραφείμ Κοσμάς. Μετά την τέλεση της Θείας Λειτουργίας, έγινε η περιφορά της Εικόνας. Το βράδυ έγινε γλέντι, συνδιοργάνωση των δύο συλλόγων, όπου τραγουδήσαν ο Πάνος Μπούσαλης και το συγκρότημα ΕΚΦΡΑΣΗ.

Οι παραθεριστές άρχιζαν σιγά σιγά να αναχωρούν για την Αθή-

να και το εξωτερικό.

Ένα άνομβρο και ξηρό καλοκαίρι οδήγησε τον τρύγο στα τέλη του Σεπτεμβρίου. Η παραγωγή ικανοποιητική με γράδο μεταξύ 12-13. Δεν είναι το ίδιο ικανοποιητική η συλλογή χόρτων και μανιταριών.

Το τρίημερο της 28ης Οκτωβρίου το χωριό γέμισε πάλι από κόσμο, μια τελευταία ανάσα προ της νάρκης του χειμώνα.

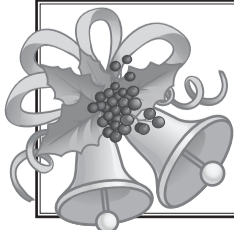
Οι νέοι φύλακες του χωριού, Παναγιώτης Αντ. Ζώταλης και Κωνσταντίνος Ιω. Σοφός ανέλαβαν υπηρεσία.

Μετά από 13 χρόνια επιτυχημένης δράσης, απεχώρησαν από τις θέσεις των επιτρόπων ο Νικήτας Κουλούρης και ο Γιάννης Πουλάκης. Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο συντίθεται πλέον από τον Αντώνιο Μαυρομιχάλη, τον Αντώνιο Τσορομώκο, τον Παναγιώτη Γκιουζέλη και τον Παναγιώτη Τσορομώκο. Ευχόμαστε οι νέοι επιτροπιοί να συνεχίσουν με την ίδια θέρμη το έργο των προκατόχων τους, που άλλαξαν την όψη και τον περιβάλλοντα χώρο των εκκλησιών μας. Τα τελευταία έργα τους ήταν η διάνοιξη αγωγών στις εκκλησίες του Προφήτη Ηλία, του Αγίου Νικολάου, του Αγίου Αθανασίου και του Αγίου Γεωργίου για την αντιμετώπιση της υγρασίας, η τοποθέτηση κλιματιστικών μηχανημάτων στην εκκλησία της Παναγίας, η τσιμεντόστρωση τμήματος του δρόμου προς τον Άγιο Αθανάσιο και τέλος, η τοποθέτηση κιγκλιδώματος στον επάνω τοίχο του νεκροταφείου.

Την Κυριακή 05 Νοεμβρίου 2017 ο Σύλλογος των Αθηνών διοργάνωσε εκδρομή στη λίμνη Δόξα στην ορεινή Κορινθία. Πολλοί πατριώτες με τις οικογένειές τους, συγγενείς και φίλους συμμετείχαν στην εκδήλωση.

Σε τελευταία ενημέρωση με τον κ Αλέξ. Πριφτάκη, μας γνωστοποίησε ότι άρχισαν οι εργασίες στο γήπεδο, ότι εντάχθηκαν στο πρόγραμμα προς σχεδίαση η δημιουργία χώρου στάθμευσης (parking), η κατασκευή άλλων 50 οστεοθυρίδων και η τοποθέτηση κιγκλιδώματος στο δρόμο κάτω από το σπίτι του Παναγιώτη Τσορομώκου (Σταματάκου), διότι το ρέμμα δημιουργεί κινδύνου πτώσης των περαστικών.

Συνέχεια στην σελίδα 2

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Κρεμασιωτών Αθηνών «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ» και η Συντακτική Επιτροπή της Εφημερίδας εύχονται στα μέλη του Συλλόγου και τους απανταχού Κρεμασιώτες το νέο έτος 2018 να αποτελέσει έτος πλήρους επιτυχίας, ευτυχίας και ευημερίας.

Ο Εκπρόσωπος της ΤΚ Κρεμαστής στο ΔΣ του Δήμου Ευρώτα εύχεται στους απανταχού Κρεμασιώτες το Νέον Έτος να τους φέρει υγεία, ευημερία και ευτυχία, καθώς και ευκαιρίες για όσο το δυνατόν περισσότερη διαμονή στο αγαπημένο τους χωριό!

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Κρεμασιωτών «Ο ΕΛΑΤΟΣ» εύχεται στα μέλη του Συλλόγου και τους απανταχού Κρεμασιώτες Ευτυχισμένο το νέο έτος 2018.

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ
Έκδοση του Συλλόγου
Κρεμαστιωτών "Ο Πατριώτης"**Επιμέλεια σύνταξης:**
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΟΥΝΙΑ
«Πηγή Φωτογραφιών»
Αρχείο Μιχαήλ ΔούνιαΓράμματα στέλνονται στις
ηλεκτρονικές διευθύνσεις:
pap.marizza@hotmail.com
nikosfix@gmail.com**Κείμενα προς δημοσίευση**
στέλνονται στον κ. ΝΙΚ. ΔΟΥΝΙΑ
Ηρακλείτου 78-ΤΚ 12243
ΑΙΓΑΛΕΩ - ΑΘΗΝΑΙ**Τηλέφωνα επικοινωνίας:**Αντώνιος Ταμβάκος
6946310310Λένα Τραπεζόντα
6973796145Νικόλαος Καλκάνης
6946537400Ιωάννης Παπαμιχαλόπουλος
6982549549Νίκος Παρδάλης
6977772848Μαρία Νιάρου
6988590476Στέλλα Παρδάλη
6942663727Μαρία Παπακωνσταντίνου
6978149601Νίκος Δημ. Παρδάλης
6977985556Ειρήνη Λαγομιτζή
6946887217**ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ**
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ CDI A.E.
Κουρτίδου 153, Αθήνα
Τηλ. 210 2533252, www.cdi.grΟ υπογράφων αρθρογράφος
φέρει την ευθύνη για το
περιεχόμενο του άρθρου του.
Ετήσια Συνδρομή: 20,00€

Η περιφορά της εικόνας της Τιμωτέρας των Ουρανών (Αρχείο Νίκου Κοσμά).

Συνέχεια από την σελίδα 1

Το χωριό σιγά σιγά ερημώνει, ελάχιστες πλέον οι ψυχές που κατοικούν. Κατά τα τέλη Νοεμβρίου, μεγάλη θεομηνία έπληξε την ευρύτερη περιοχή μας. Πολλοί πατριώτες μας στα χωριά του κάμπου, ιδιαίτερα στην Απιδιά, τον Άγιο Ιωάννη και την Γλυκόβρυση έπαθαν

ζημιές τόσο στα κτήματά τους (εισόδημα και κεφάλαιο) όσο και στα σπίτια τους. Ευτυχώς, δεν θρηνήσαμε θύματα! Βρίσκονται, ωστόσο, σε απόγνωση, διότι τα εισοδήματά τους καταστράφηκαν ολοσχερώς από το χαλάζι που έπεφτε σε μέγεθος καρυδιού και την καταρακτώδη βροχή. Ευτυχώς η θεομηνία δεν πέρασε από την Κρεμαστή

και οι ελαιοπαραγωγοί άρχισαν τη συγκομιδή των ελιών στο Μαρί και την Τραγάνα με ικανοποιητικές αποδόσεις λαδιού προς 5 και 6.

Πλησιάζουν οι Άγιες Ημέρες των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς και στο μυαλό των μεγαλύτερων ξεπηδούν εικόνες αλλοτινών ευτυχισμένων ημερών, με ένα χωριό γεμά-

το κόσμο, πλημμυρισμένο με παιδικές φωνές να φέλλουν τα κάλαντα, με τον αέρα να μεταφέρει τις μυρωδιές των γιορτινών φαγητών και γλυκών, με προπάντων τις οικογένειες να γιορτάζουν, παρά τη φτώχεια και τις αντιξοότητες με αγάπη και ελπίδα.

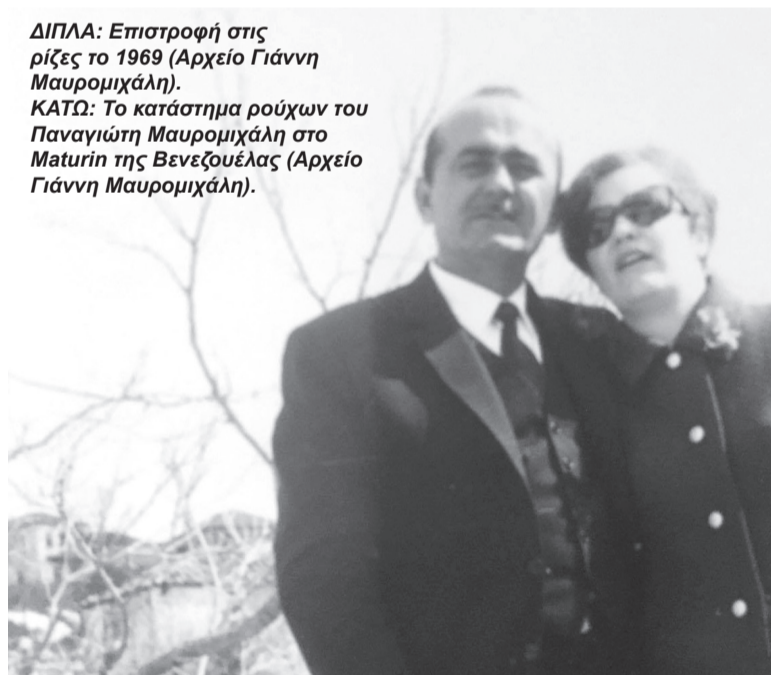
Παναγιώτα
Στρατάκου-Δούνια**ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΕΣ ΣΤΗ ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ**

ΠΟΛΥ ΣΥΧΝΑ παρατηρώ στις ομάδες της Κρεμαστής στο facebook να εμφανίζονται αναρτήσεις με μηνύματα και φωτογραφίες Κρεμαστιωτών της Αργεντινής. Οι Κρεμαστιώτες της Αργεντινής ανήκουν στις οικογένειες Ζώταλη και Δρίβα, απ' ό,τι φαίνεται διατηρούν αρκετά σφριγηλούς τους δεσμούς μεταξύ τους, όμως, δεν δύνανται για πολλούς λόγους να διατηρούν πολύ στενές επαφές με την Κρεμαστή. Το καλοκαίρι επισκέφθηκε το χωριό μέλος της οικογένειας, ο οποίος και μετέχει και στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας των Λακώνων της Αργεντινής. Είναι αναγκαία η καταγραφή της ιστορικής τους παρουσίας στην Αργεντινή, καθώς αφ' ενός δεν πρόκειται για κάποιο δημοφιλή προορισμό μετανάστευσης, αφ' ετέρου η παρουσία των Κρεμαστιωτών ανιχνεύεται ήδη από τη δεκαετία του 1920 ενώ προ του Β' Παγκοσμίου πολέμου είχε αναπτυχθεί και ένα παρακλάδι της κοινότητας στην Ουρουγουάη. Δυστυχώς, άμεση επικοινωνία με τα μέλη της εκεί κοινότητας δεν έχει καταστεί μέχρι τώρα δυνατή, παρά τις κατά καιρούς παρακλήσεις μέσω του facebook, ωστόσο, ο Γιάννης Παναγιώτη Μαυρομιχάλης προσέφερε τις αναμνήσεις του από τον τρόπο που εμφανίστηκαν οι Κρεμαστιώτες στη Βενεζουέλα, μια άλλη χώρα της Λατινικής Αμερικής.

Ν. ΚΑΛΚΑΝΗΣ

« **Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ** των Κρεμαστιωτών στη Βενεζουέλα συνδέεται πολύ με τον πατέρα μου, Παναγιώτη Μαυρομιχάλη του Μιχαήλ. Ο πατέρας μου μετανάστευσε στη Βενεζουέλα το 1957, όταν οι περισσότεροι Έλληνες δεν ήξεραν ούτε πού περίπου έπεφτε στο χάρτη! Στην αρχή, εργάστηκε αγροτικές εργασίες. Στη συνέχεια, εργάστηκε ως πλανόδιος πωλητής γυναικείων ρούχων, τριγυρίζοντας στην ύπαιθρο της Βενεζουέλας με ένα βαν.

Το 1969 επέστρεψε στην Ελλάδα για πρώτη φορά, ύστερα από 12 χρόνια αποδημίας. Παντρεύτηκε τη μητέρα μου Αικατερίνη Ταμβάκου

ΔΙΠΛΑ: Επιστροφή στις ρίζες το 1969 (Αρχείο Γιάννη Μαυρομιχάλη).**ΚΑΤΩ:** Το κατάστημα ρούχων του Παναγιώτη Μαυρομιχάλη στο Maturín της Βενεζουέλας (Αρχείο Γιάννη Μαυρομιχάλη).

και επέστρεψε μαζί της στη Βενεζουέλα.

Πριν το ταξίδι του στην Ελλάδα, είχε θέσει τις βάσεις για ένα κατάστημα ρούχων σε ιδιόκτητο οίκημα στην πόλη Maturín, το οποίο είχε αρκετά ευόμοιες προοπτικές. Έχοντας την εμπειρία της ευμενούς προς αυτόν μετανάστευσης, προσκαλεί τον αδελφό του Γεώργιο Μαυρομιχάλη και την βαφτισιμιά του Ευγενία, σύζυγο Στυλιανού Ρούσσου, το γένος Ξαστερούλη. Οι δύο νέες οικογένειες εγκαθίστανται αρχικά κοντά του, μετά από λίγα χρόνια, όμως, αποφασίζουν να ανοίξουν καταστήματα ρούχων στις πόλεις Ciudad Bolívar ο Γεώργιος Μιχ. Μαυρομιχάλης και η Ευγενία Ρούσσου αρχικά στο Puerto La Cruz και μετά στο Pariaguan. Τα τρία καταστήματα συνεργάζονται στενά μεταξύ τους, συνιστώντας ατύπως μια αλυσίδα.

Το 1975 φθάνει στη Βενεζουέλα ο εξάδελφός μου Δημήτριος Αντ. Χαραμής, ο οποίος προσλαμβάνεται στο μαγαζί του πατέρα μου ως υπάλληλος.

Το 1979 ο πατέρας μου αποφασίζει να επιστρέψει στην Ελλάδα. Κλείνει την επιχείρησή του, νοικιάζει δε το οίκημα στον ανηψιό του και εξάδελφό μου, που ανοίγει δική του ομοειδή επιχείρηση. Τον ακολουθεί λίγα χρόνια μετά ο θείος μου Γεώργιος Μαυρομιχάλης.

Πλέον, στη Βενεζουέλα είναι εγκατεστημένοι ο Δημήτριος Αντ. Χαραμής με τη σύζυγο του, Αγγελική, το γένος Μπακοπούλου, και το γιο του, Γεώργιο Χαραμή, καθώς και η Ευγενία, σύζυγος Στ. Ρούσσου, το γένος Παναγιώτη Ξαστερούλη. Οι πολιτικές και οικονομικές συνθήκες της Βενεζουέλας ώθησαν το μεγάλο γιο του Δημητρίου Χαραμή, Ιωάννη, να εγκατασταθεί στη Χιλή, τη δε κόρη του Αντωνία, να εγκατασταθεί στις ΗΠΑ, όπου παντρεύτηκε τον Ελληνορθόδοξο Λιβανέζο Michel Nicholas. Η άτυπη κοινοπραξία περιλαμβάνει πλέον δύο καταστήματα, τα οποία συνεχίζουν να λειτουργούν.»

ΓΙΑΝΝΗΣ (JUAN) ΠΑΝ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

- **Κατά τα μέσα Απριλίου**, απεβίωσε στους Μολάους η Σοφία, χήρα Νικολάου Αρκούδη, το γένος Σταθάκη, σε ηλικία 85 περίπου ετών.
- **Στις 04 Ιουνίου**, απεβίωσε στην Αθήνα ύστερα από μακρόχρονη ασθένεια η Μαρία, χήρα Δημητρίου Κακκούλια, το γένος Ανάργυρου Παπαϊωάννου, σε ηλικία 87 ετών. Ο σύζυγός της, ο δάσκαλος του Δημοτικού Σχολείου Κρεμαστής απεβίωσε στις 15 Σεπτεμβρίου 2015 σε ηλικία 94 ετών.
- **Στις 20 Ιουλίου**, απεβίωσε ο Γεώργιος Αντ. Χαραμή σε ηλικία 61 ετών. Η κηδεία του τελέσθηκε στην Κρεμαστή.
- **Στις 22 Ιουλίου**, απε-

- βίωσε η Στυλιανή, χήρα Κωνσταντίνου Πουλάκη, το γένος Γ. Κοσμά, σε ηλικία 87 ετών.
- **Στις 27 Ιουλίου**, απεβίωσε στην Κρεμαστή, όπου και ετάφη, από καρδιακή ανακοπή ο Χρήστος Παυλάκης σε ηλικία 72 ετών, προτού συμπληρωθούν 40 ημέρες από το θάνατο του αδελφού του, Παναγιώτη Παυλάκη στην Κύπρο. Ο θανών κατοικούσε στην Αυστραλία.
- **Στις 28 Ιουλίου**, απεβίωσε ο Χρήστος Αναστ. Κόκκορης, σύζυγος της Θεοδώρας, το γένος Ι. Δούνια, σε ηλικία 74 ετών. Ο θανών καταγόταν από τα Πιστάματα και κατοικούσε στο Διόνυσο, προηγήθηκε δε στις 16 Ιουνίου ο θάνατος του αδελφού

- του, Δημητρίου Αναστ. Κόκκορη, σε ηλικία 64 ετών.
- **Στις 29 Ιουλίου**, απεβίωσε στους Μολάους η Ελένη, χήρα Ι. Λεγάκη, το γένος Πουλάκη σε ηλικία 87 περίπου ετών. Η κηδεία της τελέσθηκε την επόμενη ημέρα στην Κρεμαστή. Η θεια-Λένη μέχρι το θάνατο του συζύγου της ήταν μόνιμη κάτοικος του χωριού, καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.
- **Στις 05 Αυγούστου**, λίγες ημέρες μετά την αδελφή του, Στυλιανή Πουλάκη, απεβίωσε στον Καναδά ο Νικόλαος Γεωργίου Κοσμάς σε ηλικία 89 ετών.
- **Στις 06 Αυγούστου**, απεβίωσε η Παναγιώτα, χήρα Παναγιώτη Παρδά-

- λη, το γένος Ανάργυρου Παρδάλη, σε ηλικία 94 ετών. Η κηδεία της τελέσθηκε στην Κρεμαστή.
- **Τα μεσάνυχτα** της 15ης/08 και 16ης/08, απεβίωσε στους Μολάους, ύστερα από έμφραγμα που συνέβη στην Κρεμαστή, ο Θεόδωρος Αντ. Χαραμή, σε ηλικία 84 ετών. Η κηδεία του τελέσθηκε στη γενέτειρά του, Κρεμαστή, το χωριό που με χαρά επισκεπτόταν ταξιδεύοντας από Αυστραλία.
- **Στις 27 Αυγούστου**, απεβίωσε στους Μολάους, όπου και ετάφη, η Κυράνα, χήρα Μιχ. Παρδάλη, το γένος Τεριζή, σε ηλικία 95 ετών.
- **Στις 17 Σεπτεμβρίου**, απεβίωσε στον Καναδά

- ο Παναγιώτης Χρ. Παράσης σε ηλικία 88 ετών.
 - **Στις 11 Οκτωβρίου**, απεβίωσε στην Αθήνα ο Θεόδωρος Δημ. Γκλιάτης σε ηλικία 98 ετών. Ο θανών είχε χρηματίσει μέλος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, μαζί με το Γεώργιο Κουλούρη, το Δημήτριο Παρδάλη και το Χρήστο Τζάκα ενώ κατά το χρόνο της εκδημίας του ήταν ο μεγαλύτερος σε ηλικία Κρεμασιώτης. Η κηδεία του τελέσθηκε στο Γ' Κοιμητήριο Αθηνών.
 - **Την 01 Νοεμβρίου**, απεβίωσε στον Καναδά ο σύζυγος της Ελένης Παν. Ταμβάκου.
- Αιωνία η Μνήμη, Θερμά Συλλυπητήρια στους οικείους τους!!!

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- **Η Τσαμπίκα Δρίβα** και ο σύζυγός της απέκτησαν κοριτσάκι.
- **Αρχές Αυγούστου**, η Βασιλική-Βίκυ Γιασλά (εγγονή του Πέτρου Αρκούδη) γέννησε στην Αθήνα.
- **Στις 11 Οκτωβρίου**, η Μαργαρίτα Μιχ. Δούνια και ο σύζυγός της Νικόλαος Μιχελακάκης απέκτησαν ένα κοριτσάκι.
- **Στις 21 Νοεμβρίου 2017**, γεννήθηκε στην Αθήνα ο γιος του Γεωργίου Τεριζή του Δημητρίου και της συζύγου του.
- **Στις 10 Δεκεμβρίου** γεννήθηκε στην Αθήνα η κόρη της Διονυσίας Μπότα, κόρης της Κωνσταντίνας Χρ. Γκιουζέλη, και του συζύγου της Μιχαήλ Γκίκα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- **Στις 04 Ιουνίου**, ο Κώστας Δρίβας και η σύζυγός του, βάπτισαν στην Τρίπολη την κόρη τους, δίδοντάς τους το όνομα «Κωνσταντίνα»
- **Στις 10 Ιουλίου**, βαπτίστηκαν στην Κρεμαστή τα δίδυμα εγγόνια του Θεόδωρου Χαραμή.
- **Στις 02 Σεπτεμβρίου**, τελέσθηκε στον ΙΝ

- Αγίου Γεωργίου Βάρκιζας η βάπτιση της κόρης του Νικολάου Σαρώφ, γιου της Γιούλης Ι. Χαραμή, και της συζύγου του, Μαρίας Ελευθερίου, η νεοφώτιστη έλαβε το όνομα «Παναγιώτα».
- **Στις 24 Σεπτεμβρίου**, τελέσθηκε στον ΙΝ Αγίου Ιωάννου Ρέντη η βάπτιση του γιου του Ζήση Μανούζα (γιου της Ματίνας Ι. Χαραμή) και της συζύγου του, Κωνσταντίνας, ο νεοφώτιστος ονομάστηκε «Άρης».
- **Την 01 Οκτωβρίου**, τελέσθηκε στον ΙΝ Γεννήσεως της Θεοτόκου-Παναγία η Νεραντζιώτισσα Αμαρουσίου η βάπτιση των δίδυμων τέκνων της Μαρίας Λαγού, κόρης της Ευγενίας Μάριου Πουλάκη, και του συζύγου της Πέτρου Μπάση, λαμβάνοντας τα ονόματα «Αικατερίνη» και «Αθανάσιος».
- **Στις 09 Δεκεμβρίου**, τελέσθηκε στον ΙΝ Αγίου Χριστοφόρου Χαϊδαρίου η βάπτιση του γιου του Γεωργίου Χρ. Κοσμά και της Μάιρας Λουράντου, κόρης της Βαρβάρας Μελίδου, ο νεοφώτιστος έλαβε το όνομα «Χρήστος». Ευχόμαστε σε όλους τους ευτυχείς γονείς να τους ζήσουν τα παιδιά τους!!!

ΓΑΜΟΙ

- **Στις 10 Ιουλίου**, τελέσθηκε στον ΙΝ Κοιμήσεως της Θεοτόκου Κρεμαστής ο γάμος του γιου του Θεοδώρου Χαραμή, ερχόμενος από τη μακρινή Αυστραλία.
 - **Στις 22 Ιουλίου**, τελέσθηκε στη Γλυκόβρυσση Λακωνίας ο γάμος της Διονυσίας Μπότα, κόρης της Κωνσταντίνας Χρ. Γκιουζέλη, μετά του Μιχαήλ Γκίκα.
 - **Στις 25 Αυγούστου**, τελέσθηκε στην Αθήνα ο γάμος του Αντωνίου Παν. Ταμβάκου μετά της Μαρίας Παπακωνσταντίνου.
 - **Στις 25 Αυγούστου**, τελέσθηκε στον ΙΝ Κοιμήσεως της Θεοτόκου Κρεμαστής ο γάμος της Μαρίας Μιχ. Ξαστερούλη.
 - **Την 01 Σεπτεμβρίου**, τελέσθηκε στη Βάρη Αττικής ο γάμος του Αντωνίου Μιχ. Δούνια μετά της Ζωζέτας Μετζιδιέ.
 - **Στις 02 Σεπτεμβρίου**, τελέσθηκε στον ΙΝ Αγ. Γεωργίου Βάρκιζας Αττικής ο γάμος του Νικολάου Σαρώφ, γιου της Γιούλης Ι. Χαραμή, μετά της Μαρίας Ελευθερίου.
- Βίον Ανθόσπαρτον σε όλα τα νέα ζευγάρια!!!**

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΕ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ -ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΕΙΣ

- **Η Αγγελική Τριανταφυλλάκη**, κόρη του Αθανασίου Τριανταφυλλάκη και της Παρασκευής Κων. Ζώταλη, εγγονής του Χρήστου Ζώταλη, εισήλθε στο Τμήμα Γεωλογίας και Γεωπεριβάλλοντος του Εθνικού και

- Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Συγχαρητήρια, καλή πρόοδο!!!
- **Η Κανέλλη Θεοδ. Πουλάκη** απεφοίτησε από το Τμήμα Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του ΕΚΠΑ. Καλή Σταδιοδρομία!!!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- **Στο υπ' αριθμ. 63 φύλλο** των Κρεμασιώτικων Νέων δημοσιεύθηκε το έγγραφο της εκδημίας της Παναγιώτας Σπ. Τσορομώκου. Οι οικείοι της μας ενημέρωσαν ότι τόπος θανάτου δεν ήταν το Νοσοκομείο της Σπάρτης, όπως από λανθασμένη ενημέρωση γράφτηκε, αλλά το Νοσοκομείο των Μολάων ενώ απεβίωσε τη Μ. Πέμπτη 13 Απριλίου και η κηδεία της τελέσθηκε στην Κρεμαστή το μεγάλο Σάββατο 15 Απριλίου, όχι στις 12/04 και

14/04 που από τυπογραφικό λάθος έχει γραφτεί. Οι οικείοι ζήτησαν την παρούσα διόρθωση, προς απότιση φόρου τιμής και ευχαριστιών στο ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό του Νοσοκομείου των Μολάων που επεδίωξαν στη Γιώτα κάθε δυνατή περιποίηση μετά τη μεταφορά της από το Νοσοκομείο της Σπάρτης, προσπαθώντας να τη διατηρήσουν στη ζωή και, όταν αυτό κατέστη ανέφικτο, να της παράσχουν κάθε δυνατή ανακούφιση. Σε μια περίοδο που διαρκώς επανέρχεται

στην επικαιρότητα από τους κυβερνητικούς κύκλους το σχέδιο της κατάργησης του Νοσοκομείου των Μολάων, τέτοιου είδους ειδήσεις αναδεικνύουν τη σημασία του έργου που επιτελεί στην περιοχή μας.

- **Οι απερχόμενοι** Εκκλησιαστικοί Σύμβουλοι Νικήτας Κουλούρης και Γιάννης Πουλάκης ευχαριστούν όλους τους Κρεμασιώτες με την υλική και την ηθική συνδρομή των οποίων μπόρεσαν να επιτελέσουν την αποστολή τους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Όσοι αναγνώστες επιθυμούν να αποστείλουν άρθρα και φωτογραφίες για δημοσίευση στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας παρακαλούνται να τα αποστείλουν στη διεύθυνση Ηρακλείου 78 ΤΚ 12243 Αιγάλεω και τις ηλεκτρονικές διευθύνσεις nikosfix@gmail.com και marizza@hotmail.com μέχρι τις **10 Μαρτίου 2018**.

ΜΝΗΜΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΒΑΡΕΛΙ ΚΡΑΣΙ

(Αφήγημα για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι)

Πάντα οι μήνες Αύγουστος και ο Σεπτέμβρης μου προκαλούν γλυκιά νοσταλγία. Με πάνε πίσω στην παιδική μου ηλικία, στη νιότη μου, στην εποχή της αθωότητας. Πώς να σβηστούν από τη μνήμη όλα όσα αυτούς τους μήνες μας τροφοδότησαν για τα επόμενα χρόνια και εξακολουθούν με εικόνες, χρώματα, γεύσεις, αφή, να κρατάνε σε εγρήγορση όλες τις αισθήσεις, έτοιμες να ρουφήξουν και να απολαύσουν κάθε τι που γεννιέται και φεύγει.

Ο Αύγουστος και ο Σεπτέμβρης μας θυμίζουν τις χαρές των πανηγυριών του χωριού, την ωρίμανση των φρούτων και σταφυλιών, τον τρύγο των αμπελιών που ήταν σαν γιορτή. Απόλαυση να τα βλέπεις να σε προκαλούν τα δέντρα με τα κλωνάρια να γέρνουν γεμάτα καρπούς και πώς να αποφύγεις την αμαρτία και να μη κόψεις, να αισθανθείς την ευτυχία του απαγορευμένου καρπού, τη γευστικότητά τους που γίνεται ακόμα πιο πλούσια. Δυνατές μνήμες.

Στις παρακάτω γραμμές θέλησα να καταγράψω όσα θυμάμαι γύρω από τον αγώνα και το όνειρο των κατοίκων του χωριού να αποκτήσουν ένα αμπέλι και να βάλουν στο κατώι του σπιτιού τους ένα βαρελάκι κρασί. Το κρασάκι τους ήταν απαραίτητο για να τους «σταυλώνει», όπως άκουγα στις πολύμορφες και κουραστικές δουλειές τους, να τους φέρνει ευθυμία και ξενοιασιά, και αισιοδοξία για καλύτερες μέρες.

1. Ιστορική αναδρομή

Η δημιουργία αμπελιών στο χωριό, χρονολογείται κυρίως στη δεκαετία του 1930, με την επιστροφή στο χωριό, Κρεμαστιωτών μεταναστών της Αμερικής (αμέσως μετά το οικονομικό κραχ του 1929), που είχαν κάποια οικονομική δύναμη.

Φτιάχθηκαν αμπέλια με πέτρινες μάντρες, λινό και στέρνα, στη «Στερνίτσα», στο «Τούμππλι (Παπαντρέικα)», στο «Μαρί», στο «Πανωλάμπι», στην «Τραγάνα», στο «Λαμποκάμπι», και μέσα στο χωριό, με υψηλό κόστος.

Στις δεκαετίες 1940, 1950 δημιουργήθηκαν νέα αμπέλια στις παραπάνω περιοχές, στην «Τζούγκιζα», στον «Αη Γιώργη» και «Παλιάμπελα», στην «Κοτσάβρα».

Θυμάμαι χαρακτηριστικά τις προσπάθειες και τους κόπους για τη δημιουργία αμπελιών:

Στη Τζούκιζα: των χαλκέντερων Νίκου Παράσχη και Παναγιώτη Παρδάλη, Δημ. Παρδάλη (Μαύρου). Μία έκταση άγωνα, βραχώδη, τη διαμόρφωσαν σε γόνιμη, φύτεψαν αμπέλια, που και σήμερα διατηρούνται σε πολύ αποδοτική κατάσταση από τους κληρονόμους τους. Η εργατικότητα και

δύναμή τους ασυναγώνιστη.

Στον Αη Γιώργη: ο αξέχαστος, ευγενικός και εργατικότερος μπάρμπα Λιάκος Τσορομώνος, που για περίπου ένα χρόνο, όπως αγνάντευα από το δρόμο που πήγαινα στα «Παλιάμπελα» και στο «Μαρί» με ένα καρότσι ξεχαλίκωσε μία μεγάλη μάντρα, και τη διαμόρφωσε σε αμπέλι. Σωροί από χαλίκια, που ο όγκος τους σου έκοβε την ανάσα. Μου ανταπέδιδε το χαιρετισμό με σεμνότητα και χαμογελαστός (αξέχαστη εικόνα).

2. Οι εποχικές δουλειές για το αμπέλι (όπως τις θυμάμαι από το δικό μας αμπέλι)

α). Λίπανση με φουσκί (κοπριά από τα γιδοπρόβατα ή τα ζα του σπιτιού). Από τον Ιούνιο μέχρι τον Οκτώβρη πηγαίναμε στις στάνες και μαζεύαμε (σκουπίζοντας) από το μαντρί φουσκί, σε λινάτσες και το μεταφέραμε με τα ζα του σπιτιού, είτε στο χωριό (προσωρινή αποθήκη), είτε απευθείας στο αμπέλι, για να χρησιμοποιηθεί σαν λίπασμα τον χειμώνα. Θυμάμαι πολλές τέτοιες διαδρομές (με διάρκεια 3-4 ώρες) που είχα κάνει με τον αδελφό μου στο Τούμππλι [στάνη Γ.Μπατσάκη (αξέχαστος Σκεπάρης), στο Μούτσο (στάνες Δ.Τσορομώνου, Παν. Τζάκα), στα Πηγαδάκια (στάνη Γάτσιου)], στο Γκιτσάλη (στάνη Μαργαρίτη), στα Γουβιά (στάνη Βλάχου). Στη δουλειά αυτή βοηθούσε πρόθυμα ο τσοπάνης, που χρησιμοποιούσε μαντρί.

β). Κλάδεμα. Γινόταν στα μέσα Μαρτίου. Ήταν βασική εργασία που απαιτούσε προσοχή και γνώση. Το καλό κλάδεμα σχετιζόταν άμεσα με την απόδοση σταφυλιών. Πολύ κουραστική εργασία. Στο χωριό υπήρχαν κλαδευτές με καλή γνώση και εμπειρία και αμειβόταν με καλό μεροκάματο. Τα κλαδέματα (βέργες) συγκεντρωνόταν σε ξεχωριστούς χώρους και μεταφερόταν στο χωριό για προσανάμματα και για το φούρνο του σπιτιού.

γ). Σκάψιμο. Μετά το κλάδεμα άρχιζε το σκάψιμο του αμπελιού. Το χώμα της εκσκαφής συγκεντρωνόταν στο κούρβουλο (κορμό του κλίματος) σε σωρούς (κουκούρια) που διατηρείτο μέχρι το δισκάψιμο (μήνα Μάιο). Πολύ σκληρή δουλειά. Οι εργάτες με την τσάπα τους στοιχίζονταν σε σειρά (έργο) και έσκαβαν ακατάπαυστα. Διάρκεια 8 ώρες και πορεία 2-3 ώρες. Το μεσημέρι έτρωγαν το κολατσιό τους και έπιναν μπόλικο κρασί, που διέθετε το αφεντικό του αμπελιού. Το βράδυ όλοι οι εργάτες ερχόντουσαν για φαγητό στο σπίτι του αμπελοργού. Θυμάμαι ότι η ώρα του φαγητού έμοιαζε σαν πανηγύρι. Χταπόδι με κοφτό μακαρόνι, ή φασολάδα, το φαγητό άφθονο, κρασί, γέλια, πειράγματα. Πληρωμή σε ρευστό, ή με

Το κρασί κατείχε κεντρική θέση στη διασκέδαση των Κρεμαστιωτών. Συνόδευε τη συζήτηση και τη μετουσίωση σε τραγούδι (Από την ηλεκτρονική συλλογή του Ν. Καλκάνη και του Παντελή Ζύταλη).

αντιπαροχή εργασίας.

δ). Δισκάψιμο. Εργασία του Μαΐου, αφού στο κλίμα είχε αρχίσει να σχηματίζεται το φύλλωμα. Με την εργασία αυτή διαλυόνταν με την τσάπα τα κουκούρια από τα κούρβουλα και το χώμα απλωνόταν γύρω από το κλίμα στην επιφάνεια του αμπελιού.

ε) Θειάφισμα – Ράνισμα. Εργασίες προστασίας του αμπελιού από ασθένειες (μύκητες, έντομα) που γινόταν τους μήνες Μάιο, Ιούνιο. Υλικά: θειάφι που επικαθόταν στο φύλλωμα του κλίματος με το θειαφιστήρι και διάλυμα γαλαζόπετρας που ριχνόταν στο φύλλωμα από την ραντιστήρα.

στ). Φύλαξη αμπελιού –

στη φύλαξη του αμπελώνα.

Εξοπλισμός: Δόκανα, δίκανο, караμπίνα, σφυρίχτρα, φακός.

Διαμονή: Στο τσαρδί (παρατηρητήριο) που έφτιαχνε ο δραγάτης (ξυλοκατασκευή) σε περίοπτη θέση του αμπελώνα.

Ο δραγάτης που είχε την καλύτερη επίδοση και είχε χρηματίσει και κηποφύλακας του χωριού, ήταν ο Γεωρ. Κοσμάς (Ντερβένης). Πολύ αυστηρός, λιγομίλητος, άριστος κυνηγός. Θυμάμαι ότι δεν μας άφηνε να μπουέμο στο αμπέλι μας να κόψουμε σταφύλια, αν δεν του δίναμε σημείωμα από τον πατέρα μας. Θυμάμαι ακόμα τα τσιμπούσια, με υψηλό καλεσμένο τον παπα-Κώστα (παπάς του χωριού, αμπελοργός και μελισσοκόμος), και άλλους αμπελοργούς του «Μαριού» που οργανωνόταν στον λινό με φαγητά πολυτελείας (κυνήγι λαγού, πέρδικας) και κρασοκατάλυξη διαρκείας.

Δραγάτη κοινό, είχαν και άλλοι αμπελιώτες (Στερνίτσα – Παπαντρέικα).

Πολλοί δε ιδιοκτήτες αμπελιών ήταν οι ίδιοι ή τα παιδιά τους δραγάτες, με χαρακτηριστική περίπτωση τους δραγάτες της Στερνίτσας. Έχω ακούσει από συγγενικό μας ότι κάποια εποχή, στον αμπελώνα της Στερνίτσας ήταν τρεις δραγάτες με τις εξής ιδιαιτερότητες ο καθένας:

Περιορισμένης όρασης: ο Καρφής.

Περιορισμένης ακοής: ο Κουφοπαράσχος.

Αδυναμίας κίνησης λόγω ακρωτηριασμού ποδιών: ο Εύζωνας (καραγκιοζοπαίχτης)

Τα ανάλογα αποτελέσματα αυ-

Εγκατάσταση δραγάτη. Μετά τη γιορτή του Αγίου Παντελεήμονα (27 Ιουλίου) άρχιζαν οι συζητήσεις μεταξύ ιδιοκτητών αμπελιών (σε περιοχές με πολλά αμπέλια) για την επιλογή κατάλληλου προσώπου που θα αναλάμβανε καθήκοντα δραγάτη.

Το τίμημα: Ποσότητα σταριού ή μετρητά.

Προσόντα: Ικανότητα φύλαξης.

Αντικείμενο φύλαξης: Αποφυγή κλοπής σταφυλιών, φρούτων (σύκα, αχλάδια) σύλληψη, θανάτωση αλεπούδων, σκαντζόχοιρων με παγίδευση (δόκανα) και ανάρτησή τους ανάποδα σε εμφανές σημείο, σαν επιβράβευση της επιτυχίας τους

τής της φύλαξης (τα ήξεραν οι γείτονες οι τσοπάνηδες της περιοχής και οι αλεπουδες).

ζ). Ο τρύγος. Πριν λήξει ο Αύγουστος άρχιζαν οι προετοιμασίες για τον τρύγο. Πλύσιμο (πατητήρια, πολύμι) ληνού, εγκατάσταση στροφιλιάς, τουλούμια, χωνιά, γαλίκες, κοφίνια, όλα σε ετοιμότητα χρήσης.

Στις αυλές των σπιτιών και των μαγαζιών (ταβέρνες) τα βαρέλια κρασιού και οι λαγήνες για πλύσιμο. Οι γειτονιές μύριζαν από το απόπλυμα και το ρετσίνο που κυλούσε στις αυλές. Η αγορά γεμάτη από κόσμο, με κύριο θέμα συζήτησης τον τρύγο, την παραγωγή και τον προγραμματισμό του.

Ο τρύγος των αμπελιών ανάλογα με την περιοχή, άρχιζε αρχές Σεπτεμβρίου (Μαρί, Τραγάνια, Στερνίτσα) και τελείωνε μέσα Οκτωβρίου (Παπαντρέικα, Πανωλάμπι). Για τους τρυγητές ήταν μία απασχόληση ευχάριστη. Συμμετείχε στο έργο όλη η οικογένεια, φίλοι και συγγενείς, καθένας με το κοφίνι του και το μαχαίρι του, σε μία γραμμή. Ήταν διάχυτη σε όλους η χαρά, η ευθυμία και η διάθεση για κουβέντα και τραγούδι. Το τίμημα της συμμετοχής: ένα κοφίνι γεμάτο με σταφύλια επιλογής (βαριές). Μετάβαση από το χωριό στο αμπέλι και επιστροφή με τα πόδια (2-3 ώρες). Τα γεμάτα σταφύλια κοφίνια τα άδειάζαν στις γαλίκες (μεγάλα κοφίνια) τις οποίες φόρτωναν στο μουλάρι και μετέφεραν στο πατητήρι του ληνού.

Όλο το προσωπικό του τρύγου το μεσημέρι, γεύονταν το φαγητό της ημέρας, περιποιημένο, γευστικό και έπινε το κρασάκι για να πάρει δύναμη για τη συνέχεια.

η). Ο μούστος. Στο πατητήρι του ληνού, που είχαν μεταφερθεί τα σταφύλια, άρχιζε το ίδιο βράδυ ή την επόμενη μέρα το πάτημα των σταφυλιών από τον αμπελουργό ή από εργάτες (ξυπόλητοι), που απασχολούσαν οι μεγάλοι αμπελουργοί. Ο παραγόμενος μούστος διοχετευόταν στο πολύμι (πηγάδι). Τα στέμφυλα (πατημένα σταφύλια, τσίπουρα) συμπιεζόταν στη στροφιλιά και ο μούστος τους σε μπότσες (τέστρες) ριχνόταν στο πολύμι.

Από το πολύμι ο μούστος μεταγγιζόταν στα τουλούμια (30-40 οκάδες) που φορτώνονταν ανά δύο στα ζα και μεταφέρονταν στο χωριό και αδειάζονταν στο βαρέλι (σπιτιού ή ταβέρνας) ή σε λαίνες.

Η μεταφορά του μούστου από τον ληνό στο σπίτι ήταν μία κοπιαστική δουλειά (πεζοπορία) ιδίως για μεγάλες παραγωγές. Θυμάμαι ότι το 1948, χρονιά μεγάλης παραγωγής (45 φορτία μούστου) κουβαλάγαμε μούστο με τα ζα μας, από το Μαρί στο χωριό, μία εβδομάδα.

Ακολουθούσε η οινολογική εξέταση από οινολόγους των Μολάων (φαρμακοποιός Κουνουπιώτης, χημικός Ζουρντός), που όριζε τα χημικά προστάσιας του κρασιού και μετά τη λήξη του βρασμού, σφραγιζόταν το βαρέλι. Το κρασί ήταν έτοιμο για κατανάλωση μετά από 40 ημέρες.

Έτσι τελείωναν οι ετήσιες δου-

λειές του αμπελιού, μία πολύ κουραστική διαδρομή και άρχιζε η απολαβή των κόπων όλης της οικογένειας.

3. Το κρασί στη ζωή του χωριού

Κάθε σπίτι είχε στόχο να βάλει ένα τουλάχιστον βαρελάκι κρασί (πεντακοσάρι) για τις ανάγκες του. Οι μαγαζάτορες (ταβερνιάρηδες) έβαζαν από 2-5 τόνους κρασί. Όποιος είχε αμπέλι στο χωριό θεωρούνταν «καλός νοικοκύρης».

Θυμάμαι συζήτηση παρέας της γιαγιάς μου πίσω από το φούρνο μας για ένα συνοικέσιο στο χωριό (παζάρι για παντρεία). Άκουγα τη συζήτηση για τα προσόντα του γαμπρού που ανέφεραν οι γυναίκες της παρέας (εργατικός, όμορφος, έχει χωράφια). Πετάχτηκε η γιαγιά και είπε «είναι μεγαλονοικοκύρης, βάζει δύο βαρέλια κρασί το χρόνο» (δυνατό ατού για τον γαμπρό).

Το κρασί για τα ενήλικα μέλη της οικογένειας και κυρίως για τους άντρες ήταν το καύσιμό τους (η βενζίνη της ημέρας) για την εκτέλεση εργασιών. Από το πρωί, πριν ξεκινήσουν για δουλειά, στο κολατσιό, όλοι έπιναν 3-4 ποτήρια «για να στυλώσουν τα πόδια» όπως ομολογούσαν. Το γαλόκι κρασί, ήταν το βασικό εφόδιο της ημέρας για την αποδοτική εκτέλεση εργασιών, κυρίως για τους άντρες.

Η καθημερινή δουλειά του Κρεμασιώτη εκείνα τα δύσκολα χρόνια (χωράφια, αμπέλια, καυσόξυλα, αγώγια) έβγαζε πορεία 10-20 χιλιόμετρα. Κούραση καθηλωτική. Το κρασί ήταν το φάρμακο της ανάνηψης. Τα βράδια και στις γιορτές οι άνδρες έβγαιναν στην αγορά στις ταβέρνες και σε παρέες διασκεδάζαν πίνοντας «ξεροσφύρι» ή με λίγα στραγάλια, κρασί, τραγουδώντας, για να ξεχάσουν την φτώχεια της εποχής, και να κρατούν ζωντανή την ελπίδα για καλύτερες μέρες.

Οι γυναίκες του χωριού, και αυτές στον καθημερινό αγώνα επιβίωσης έπιναν το κρασάκι τους με μέτρο οι περισσότερες, και μερικές μέχρι να μεθύσουν. Εκείνες όμως που το έτσουζαν ήταν οι ηλικιωμένες, οι γιαγιάδες. Παρατηρούσα ότι όλες οι γειτόνισσές μας, θεια-Θοδώρα (Πιπέραινα), θεια-Λένη (Σταμάταινα), θεια-Λένη Κοσκινού, θεια-Αγγελίνα η Καλάραινα, η θεια-Δημητρούλα η Γκλιτάινα. Άκουγα όμως από φίλους και μεγαλύτερους ότι το έτσουζαν οι περισσότερες γιαγιάδες του χωριού.

Η γιαγιά μου έπινε καθημερινά 2-3 παλιάτσες (1-1,5 οκά) και όταν ένιωθε «φηφούρα» όπως έλεγε τη ζαλάδα, χάραζε με το ξυράφι τα χέρια της (αφαίμαξη) για να της «πέσει η πίεση». Πήγε βέβαια 94 χρόνια.

Μου διηγήθηκε ο Τάσος Παρδάλης το εξής περιστατικό κρασοφιλιάς: «Ένα απόγευμα η γιαγιά μου η Μαρούλα, έκανε επίσκεψη στην μάνα του Τάσου, την ανιψιά της Στυλιανή. Η θεια-Στυλιανή προσφέρθηκε να την κεράσει καφέ. Η γιαγιά με απορία της απάντησε «δεν ντρέπεσαι, μωρή Στυλιανή, να με κερνάς καφέ; Χά-

θηκε, ρε ανιψιά, να μου δώσεις ένα ποτήρι κρασί;»

Είχα κάνει πολλές φορές θελήματα στο χωριό να παίρνω μποτίλια κρασί από σπίτι της Γούρνας (του μπάρμπα-Χρήστου Τηλωμένου) για την θεια-Αγγελίνα τη μοδίστρα. Επίσης, είχα δει δοσοληψία ταβερνιάρη με τσοπάνισσα «ένα πεντογάλονο κρασί ανταλλαγή με ένα τσουβάλι μαλλί από γίδα», και επιτόπου κέρασμα ένα νεροπότηρο κρασί (ξεροσφύρι).

Οι ηρωίδες γυναίκες του χωριού, κλεισμένες στο σπίτι, δεν έβγαιναν ποτέ στα μαγαζιά (ταβέρνες), στην αγορά για να ξεχλιάνουν από τα βάσανα, να ευθυμίσουν. Η πλήξη και η μονοτονία αυτή έπρεπε να θεραπευθεί μπαίνοντας σε εύθυμη διάθεση με ένα ποτήρι κρασί (ποτό όπως το λέμε σήμερα). Η ρήση «οίνος ευφραίνει καρδίαν ανθρώπου» σε πλήρη εφαρμογή για όλους (γυναίκες και άντρες).

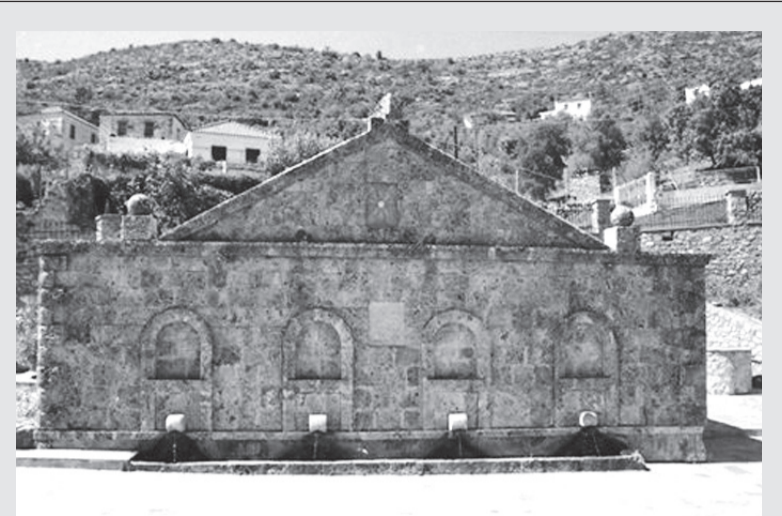
4. Εμείς τότε παιδάκια με κοντά παντελονάκια, συμμετέχοντας στις δραστηριότητες της οικογένειας στο αμπέλι ψάχναμε για λίγο ήλιο και τον απολαμβάναμε.

Και αυτός ο ήλιος πάντα φιλόξενος, πάντα λαμπερός, πάντα ζωοδότης, μας το ανταπέδιδε με τον καλύτερο τρόπο. Μόλις βγαίναμε παραέξω, συναντούσαμε το ανάλαφρο πέταγμα της πεταλούδας με τους ωραιότερους συνδυασμούς χρωμάτων, κεντημένους πάνω της, να πετά και να σταματά στα άνθη για λίγο νέκταρ και μεις να προσπαθούμε να την αιχμαλωτίσουμε για λίγο και αφουγκραζόμεσταν το κελάιδισμα των πουλιών, τους ήχους από τα τροκάνια των κοπαδιών της περιοχής και την φλογέρα του τσοπάνη. Και γύρω σου να έρχονται οι οσμές πλουσιοπάροχα από τα φυτά, τα δέντρα, να γίνονται ένα με το είναι μας, με το σώμα μας, να ευωδιάζουν και να μας συνοδεύουν μέχρι σήμερα και μας θυμίζουν ότι όλα βρίσκονται στη φύση και όσο τη σέβεται σε σέβεται και στο επιστρέφει στο πολλαπλάσιο. Όλα μοσχοβολούσαν και πιο πολύ τα φρούτα, τα σταφύλια.

Χάθηκαν ολότελα οι οσμές και οι ήχοι και οι γεύσεις από τις ντομάτες, τα αχλάδια, τα ροδάκινα τα τόσο γευστικά και ζουμερά. Πώς να εξηγήσεις στο νέο παιδί ότι η τεχνολογική εξέλιξη, η ανάγκη για όλο και περισσότερο κέρδος μας έφτασε στο σημείο να μη διακρίνουμε γευστικά το ένα από το άλλο, όλα ίδια. Αυτά είναι για μας κενά δυσαναπλήρωτα και θεωρώ ατυχείς τις επόμενες γενιές που δεν θα έχουν μέτρο σύγκρισης, παρά μόνο δια ακοής. Ζούσαμε εκείνα τα χρόνια στιγμές πράγματι μοναδικές που δεν ξαναγυρνούν. Δεν ξανάρχονται οι εποχές αυτές των απολαύσεων, των αισθήσεων σε όλες τις διαστάσεις τους. Γιατί η αληθινή ευτυχία είναι να ζεις στη φύση, να απολαμβάνεις τη φύση, να εξαρτάσαι από αυτή.

Κρίμα που χάθηκαν όλα αυτά και δεν θα τα ζήσουν οι επόμενες γενιές.

Νίκος Αντ. Δούνιας

ΜΙΑ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

ΑΠΟ ΜΙΚΡΟΣ την είχα αγαπήσει και ήθελα να είμαι κοντά της. Θυμάμαι τη γιαγιά τη Διαμάντω που μου 'λεγε «Γάλι εκεί πήγες;» Σαν πήγαινα στο Δημοτικό την κρυφοκοίταζα από το σχολείο αυτή όμως ήταν σοβαρή και δεν μου μιλούσε. Με τα χρόνια η αγάπη έγινε σφοδρός έρωτας. Όταν έρχονταν οι μουσαφίραίοι με τα άλογα από τα Νιάτα, πήγαινα μούστρα για να με καμαρώσει. Διαπίστωσα όμως ότι και άλλοι την αγαπούσαν, όπως εγώ, και μάλιστα πολλοί ήταν...παντρεμένοι και κάπιοι...ηλικιωμένοι. Στην αρχή στενοχωρήθηκα μετά, όμως, ...συνήθισα. Καλύτερα αμνό και με άλλους, παρά αίγα και μοναχός σκέφτηκα. Τα βράδια της έκανα καντάδες με το φίλο μου το Τάσσο Γκιουζέλη. Έτσι την ...κατέκτησα. Με νοσταλγία θυμάμαι πως μου σιγοτραγουδούσε και με ...δρόσιζε κάπου κάπου. Σαν ασχολήθηκα με τα μαθηματικά, διαπίστωσα ότι το σώμα της είχε διαστάσεις χρυσής τομής, γι' αυτό ήταν τόσο όμορφη.

N. A. Ζώταλης

Κρεμασιωτάκια 3ης γενιάς από τις ΗΠΑ παίζουν στη Βρύση (Αρχείο Παναγιώτας Στρατάκου-Δούνιας).

Παρέα Γυναικών στην πλατεία (Αρχείο Παναγιώτας Στρατάκου-Δούνιας).

Παίζοντας όπως οι παππούδες τους (Αρχείο Εύας Παρασκευοπούλου).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΥΡΥΤΕΡΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

Αρκετές είναι οι ακαδημαϊκές διακρίσεις των Κρεμαστιωτών. Συγκεκριμένα, ο Δημήτριος Τζάκας του Γεωργίου έτυχε υποτροφίας για σπουδές στην αστρονομία-αστροφυσική στο Imperial College of London ενώ του προσφέρθηκε και θέση εργασίας ως ερευνητή στο Βασιλικό Αστεροσκοπείο του Λονδίνου. Παράλληλα, ο Μιχάλης Σαράντης, γιος της Ελένης Γεωργίου Δρίβα, κέρδισε το αργυρό μετάλλιο στον Παγκόσμιο Φοιτητικό Διαγωνισμό Μαθηματικών, που διεξήχθη στο Μπλαγκόεβγκραντ της Βουλγαρίας το διάστημα 31/07/2017-06/08/2017, εκπροσωπώντας το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Στο διαγωνισμό συμμετείχαν 331 φοιτητές από 71 εκπαιδευτικά ιδρύματα ενώ το ΕΚΠΑ κατέλαβε την 20η θέση ξεπερνώντας το Πανεπιστήμιο του Cambridge. Συγχαρητήρια και στους δύο νέους Κρεμαστιώτες επιστήμονες, που εκπροσωπούν επάξια το χωριό μας!

- Στις 30 Σεπτεμβρίου 2017 απεβίωσε ο Ιωάννης Μοσχοβάκος. Ο Ιωάννης Μοσχοβάκος υπήρξε ένας πραγματικός ευπατρίδης! Βιβλιοπώλης, εκδότης της εφημερίδος ΜΟΛΛΑΟΙ, δημοτικός σύμβουλος και Δήμαρχος Μολάων, ευεργέτης, ιδρυτικό μέλος του Προσδευτικού Συλλόγου Μολάων, εταίρος της Εταιρίας Πελοποννησιακών Σπουδών, κάτοχος ενός πλούσιου αρχείου φωτογραφιών, άρθρων, κειμένων κλπ με θέματα γύρω από τους Μολάους, συγγραφέας του δίτομου "Μολάοι-Περιπλάνηση στο Χρόνο" και του "Ο Ι.Ν. της Γεννήσεως του Χριστού Μολάων", το κυριότερο θεματοφύλακας της μνήμης των Μολαϊτών-κατ' επέκταση, απάντων των Επιδαυρολιμηριτών, οι οποίοι εξαρτώνταν από τις εκεί εδρεύουσες δημόσιες υπηρεσίες και, το κυριότερο, δημιουργούσαν ακατάλυτους δεσμούς φιλίας μεταξύ τους στα θρανία του Γυμνασίου των Μολάων! Ας είναι αναπαυμένος!

- Τον Ιούλιο εξεδόθη το βιβλίο του απόστρατου πλοίαρχου του Λιμενικού Σώματος Βασιλείου Δούκα με τίτλο Λαμπόκαμπος-Πιστάματα Ζάρακα-Διαδρομή μέσα στο Χρόνο, από τις εκδόσεις ΙΔΙΟΜΟΡΦΗ. Πρόκειται για ένα πολυσέλιδο σύγγραμμα με θέμα τα γειτονικά χωριά Λαμπόκαμπο και Πιστάματα. Η Κρεμαστή κατέχει κεντρική θέση στο βιβλίο, ως μητέρα των Ζαρακίτικων χωριών. Ο συγγραφέας δεν περιορίζεται στην εποχή της ίδρυσης, αλλά ανιχνεύει τη σχέση αυτή διαχρονικά, είτε μέσω των επιγαμιών και των λοιπών διαπροσωπικών σχέσεων (συναλλαγές, κτηματικές διαφορές κλπ) είτε μέσω γεγονότων της κοινής μοίρας των χωριών με την Κρεμαστή (συμμετοχή στην Επανάσταση του 1821, ο βίος των μελών της οικογένειας Σαρρή κλπ), άλλωστε και ο ίδιος τονίζει ότι είναι εγγονός μιας Κρεμαστιώτισσας, της Σοφίας Δρίβα, θυγατέρας του Ιωάννη Δρίβα, αδελφού του Θεοδόσιου Δρίβα (Ντέκα), ο οποίος βρήκε οικτρό θάνατο όταν η στέγη της καλύβας του στο Τούμπαλι έπεσε και τόν καταπλάκωσε την ώρα που κοιμόταν κατά τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα.

- Πέραν του ιστορικού και γενεαλογικού ενδιαφέροντος, το βιβλίο μου

Η ομάδα του ΕΚΠΑ, ο Μιχάλης Σαράντης δεύτερος από αριστερά (από την εφημερίδα Πρώτο Θέμα).

προκάλεσε προβληματισμούς και σε ένα άλλο σημείο. Ο συγγραφέας αφιερώνει αρκετές σελίδες για αν περιγράψει τότε εγκαταστάθηκε το ηλεκτρικό ρεύμα, το τηλεφωνικό δίκτυο, το δίκτυο ύδρευσης, πότε επετεύχθη η σύνδεση των χωριών με σύγχρονο οδικό δίκτυο κλπ. Κατ' αρχάς, αναφέρεται ότι η οδός Κρεμαστής-Λαμπόκαμπου, ανοίχθηκε ως δασική το 1976 με πρωτοβουλία του Συλλόγου των εν Αθήναις Κρεμαστιωτών μέχρι τον Άγιο Ιωάννη το Θεολόγο στο Λαμπόκαμπος και το 1979 οι κάτοικοι του Λαμπόκαμπου άνοιξαν το υπόλοιπο κομμάτι μέχρι το χωριό τους. Πρόκειται για το πρώτο κοινωφελές έργο για το οποίο πάλεψε ο Σύλλογός μας και για το οποίο τα γειτονικά χωριά μας εκφράζουν ευγνωμοσύνη. Ένα δεύτερο σημείο είναι η εγκατάσταση δικτύου ύδρευσης στα σπίτια. Το νερό μπήκε στα σπίτια το 1997 (!), όταν εγώ ήμουν εννέα ετών, ενώ το πρόβλημα ύδρευσης λύθηκε οριστικά δέκα χρόνια μετά με την πραγματοποίηση μιας μεγάλης γεώτρησης. Το τρεχούμενο νερό δεν είναι κάτι δεδομένο, όσο και αν έχει μπει στην καθημερινότητά μας, γι' αυτό και η διαχείρισή του πρέπει να γίνεται με προ-

σοχή. Η Κρεμαστή είναι πολύ τυχερή επειδή βρίσκεται σε περιοχή με πηγές, κάτι που επέτρεψε την εγκατάσταση δικτύου ύδρευσης από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 και την σταδιακή εγκατάλειψη της χρήσης οικιακών δεξαμενών του βρόχινου νερού-στερνών.

- Τον έπαινο του Οικουμενικού Πατριάρχη δέχθηκε ο εκ μητρός Κρεμαστιώτης Γεώργιος Ντόβολος, για τον τρόπο που απέδωσε το Χερουβικό ύμνο κατά τη διάρκεια της Πατριαρχικής Θείας Λειτουργίας στον Ι.Ν. του Απόστολου στη Βολογνα της Ιταλίας επί τη εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στις 14/09/2017, καθώς και για ένα παραδοσιακό τραγούδι για την Ίμβρο που τραγούδησε με τη χορωδία του Εν Ωδαίς σε επίσημο δείπνο που παρετέθη προς τιμήν του Οικουμενικού Πατριάρχη το βράδυ της 13ης/09/2017.

- Η κα Μάγια Γεωργαντοπούλου-Φιλιππίδη, εγγονή της Ασπασίας Μελαχροίνου, θυγατέρας του π. Ελευθερίου Παπαϊωάννου, εξέδωσε το νέο της βιβλίο με τίτλο «Απόπειρα Ζωής», που κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Περίπλους. Το νέο της βιβλίο πραγματεύεται τις ανατροπές που επιφέρει στη ζωή της ηρωίδας η οικονομική κρίση. Παρόλο που είναι άριστη στην εργασία της, απολύεται λόγω περικοπών. Αποφασίζει, τότε, να ξαναρχίσει από την αρχή. Εγκαθίσταται στη Δυτική Αφρική ως υπάλληλος των Γιατρών Χωρίς Σύνορα. Η εμπειρία της την ωθεί σε ένα ταξίδι αυτογνωσίας και επανακαταμέτρησης των δυνάμεών της. Καλοτάξιδο!

- Με την υπ' αριθμ. 1520/967 απόφαση της Ιεράς Συνόδου που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Β' 1869/30-05-2017) συνεστήθη το «Εκκλησιαστικό Ίδρυμα Αδελφών Χρύσανθου, Παναγιώτου και Ελένης Τζάκα εκ Κρεμαστής καταγομένων». Σκοπός του Ιδρύματος είναι η οικονομική ενίσχυση ενός φοιτητού Ιατρικής Σχολής και ενός φοιτητού Θεολογικής ή Εκκλησιαστικής Σχολής, καθώς και η οικονομική ενίσχυση άλλων φοιτητών,

απόρων, τέκνων πολυτέκνων οικογενειών ή ορφανών. Το Εκκλησιαστικό Ίδρυμα διοικείται από Διοικητικό Συμβούλιο του οποίου πρόεδρος είναι ο εκάστοτε Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης. Στις 18 Σεπτεμβρίου 2017 δόθηκαν οι πρώτες υποτροφίες.

- Πρόεδρος του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Λακωνίας εξελέγη ο Ιωάννης Παναρίτης, σύζυγος της Παναγιώτας-Πίτσας Γεωργίου Δρίβα.

- Ο δήμαρχος Ευρώτα κ Γιάννης Γρυπιώτης κατέθεσε την παραίτησή του από τη θέση του Δημάρχου κατά τη συνεδρίαση της 29ης/11/2017, επικαλούμενος αδυναμία συνέχισης εκπλήρωσης των δημαρχιακών του καθηκόντων για επαγγελματικούς λόγους. Ο κ Γιάννης Γρυπιώτης εξελέγη 1ος δήμαρχος του δήμου Ευρώτα στις εκλογές της 07/11/2010 (β' γύρος 14/11/2010) και επανεξελέγη στις εκλογές της 18ης/05/2014 (β' γύρος 24/05/2014). Άσκησε τα καθήκοντα του Δημάρχου Ευρώτα από την 01/01/2011 μέχρι την στιγμή της παραίτησής του.

Ν. Καλκάνης

ΧΩΡΟΣ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗΣ ΟΧΗΜΑΤΩΝ (PARKING)

Ποιες είναι οι προτεραιότητες και οι άμεσες ανάγκες του χωριού μας;

Στην καθιερωμένη Γενική Συνέλευση των Κρεμαστιωτών που πραγματοποιήθηκε στις 17/8/17 στην εκκλησία του χωριού μας, έγινε αναφορά του πλάνου των έργων του Δήμου για το χωριό. Μεταξύ άλλων αναφέρθηκε και η δημιουργία πάρκινγκ σε ένα προτεινόμενο χώρο που βρίσκεται πίσω από το ιερό της εκκλησίας για το οποίο αναμένουμε και σχετική μελέτη από τον Δήμο.

Κατά την διάρκεια της συζήτησης εκφράστηκαν διαφωνίες αφενός για την λάθος επιλογή του χώρου και αφετέρου για την πραγματική αναγκαιότητα δημιουργίας πάρκινγκ με δεδομένο ότι θα απαιτηθεί να ξοδέψουμε χρήματα από τους λιγοστούς πόρους του Δήμου την στιγμή που υπάρχουν υψηλότερης προτεραιότητας ανάγκες για το χωριό μας.

Ο επιλεγμένος χώρος είναι ακατάλληλος για τους ακόλουθους **τρεις βασικούς λόγους**:

1. Βρίσκεται κοντά στα γήπεδα (ποδοσφαιρού 5x5, Μπάσκετ, Βόλεϊ) όπου καθημερινά τις ημέρες του καλοκαιριού και του Πάσχα συγκεντρώνονται δεκάδες παιδιά για να συναντηθούν και να παίξουν. Γνωρίζουμε όλοι, ότι το μέλλον του χωριού μας είναι η νεολαία μας. Με πρωτοβουλία των θεσμών του χωριού μας (Δήμος / Κοινότητα και Σύλλογοι) έχουμε επενδύσει στην δημιουργία χώρων που θα κρατήσουν τα παιδιά μας στο χωριό. Οι παρέες που δημιουργούνται και τα παιχνίδια τους συντελούν στο χτίσιμο ενός ισχυρού δεσμού με το χωριό.

Η κατασκευή του πάρκινγκ σε αυτό το σημείο κρύβει σημαντικούς κινδύνους για την ακεραιότητα των παιδιών μας που προέρχεται από την διέλευση των οχημάτων προς και απο το πάρκινγκ, αφού από τους ίδιους δρόμους τα παιδιά κατευθύνονται στα γήπεδα είτε πεζοί είτε με τα ποδήλατά τους. Με την δημιουργία του χώρου στάθμευσης σε αυτό το σημείο, οι γονείς των μικρότερων παιδιών δεν θα τους επιτρέπουν να πηγαίνουν πλέον στα γήπεδα χωρίς την συνοδεία κάποιου ενήλικα αλλά και όσα θα πηγαίνουν θα κινδυνεύουν από κάποιο ατύχημα.

2. Δεν υπάρχει εύκολη πρόσβαση των οχημάτων από και προς το προτεινόμενο χώρο του πάρκινγκ. Συγκεκριμένα υπάρχουν δύο δρόμοι που οδηγούν στο προτεινόμενο πάρκινγκ:

- Ο δρόμος που έρχεται από την κάτω πλατεία και μέσω της εκκλησίας φτάνει στον προτεινόμενο χώρο. Ο συγκεκριμένος δρόμος είναι πολύ στενός και σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπει την διέλευση οχημάτων διπλής κατεύθυνσης. Επίσης τις ημέρες που θα γίνονται τα πανηγύρια του χωριού, όπου η κάτω πλατεία κλείνει, η διέλευση από αυτό τον

δρόμο προς το πάρκινγκ θα είναι σχεδόν αδύνατη.

- Ο δρόμος που περνάει μέσα από την κεντρική πλατεία (αγορά). Η αγορά είναι το πιο κεντρικό σημείο του χωριού μας όπου παίζουν μικρότερα παιδιά. Είναι οξύμωρο και παράλογο αφενός να επενδύουμε σημαντικούς πόρους για τον κωλυσιμισμό της, να προσπαθούμε να περιορίσουμε στο ελάχιστο δυνατό την διέλευση των οχημάτων μέσα από αγορά (μπάρες στην είσοδο της πλατείας), και αφετέρου να σχεδιάζουμε πάρκινγκ όπου η βασική διέλευση των οχημάτων θα γίνεται μέσα από αυτήν (αγορά) !!

3. Η δημιουργία ενός χώρου στάθμευσης αποτελεί σε σχέση με την επένδυση που θα απαιτηθεί, μια ανάγκη χαμηλής προτεραιότητας για την Κρεμαστή:

Μέσα σε ένα δύσκολο οικονομικό περιβάλλον όπου κάθε χρόνο τα κονδύλια του Δήμου μειώνονται, θα πρέπει να γίνεται διαχείριση των ελάχιστων αυτών πόρων με τέτοιο τρόπο που να μεγιστοποιούν την προστιθέμενη αξία που θα δίνουν στο χωριό μας.

Υπάρχουν ανάγκες στο χωριό υψηλότερης προτεραιότητας όπως για παράδειγμα ενδεικτικά αναφέρω :

- Επένδυση του Ιατρείου μας με τον απαραίτητο ιατρικό εξοπλισμό καθώς επίσης και την ύπαρξη ια-

τρού ή εκπαιδευμένου προσωπικού για την παροχή Πρώτων Βοηθειών για τους 2 μήνες τουλάχιστον του καλοκαιριού που το χωριό γεμίζει από κόσμο. Δυστυχώς έπρεπε να χάσουμε συγχωριανούς μας ώστε να κάνουμε ενέργειες προς αυτήν την κατεύθυνση.

- Την δημιουργία σχεδίου πυροπροστασίας. Το χωριό μας περιβάλλεται από Δάση όπου θα πρέπει να μεριμνήσουμε ώστε να γίνει προληπτικός καθαρισμός από στιδήποτε μπορεί λειτουργήσει ως εύφλεκτη ύλη, διάνοιξη αντιτιπυρικών ζωνών και δασικών δρόμων, τοποθέτηση δεξαμενών νερού σε κρίσιμα σημεία.

- Καθαριότητα του χωριού μας στις εξόδους ή την τοποθέτηση περισσότερων κάδων απορριμάτων, όπως αναφέρθηκε και στην Γενική Συνέλευση

- Βελτίωση του δικτύου ύδρευσης

- Βελτίωση του οδικού άξονα Συνοψίζοντας και λαμβάνοντας υπόψη μας τα παραπάνω, θεωρώ ότι δεν θα πρέπει να προχωρήσουμε την μελέτη διαμόρφωσης του προτεινόμενου χώρου ως Parking, δεδομένο ότι η όποια επένδυση θα απαιτηθεί θα είναι μικρής ανταποδοτικής αξίας για τους Κρεμαστιώτες και τους επισκέπτες του χωριού μας.

Προτείνεται η χρήση της κάτω

πλατείας ως χώρου στάθμευσης όπου δεν απαιτείται κόστος (μια απλή διαγράμμιση θέσεων) ενώ θα είναι πολύ χρηστική και εύκολα προσβάσιμη για τους επισκέπτες του χωριού και δεν θα παρεμποδίζει την καθημερινότητα των Κρεμαστιωτών

Υ.Γ.1. Ολα τα παραπάνω αποτελούν προσωπική άποψη, η οποία έχει διαμορφωθεί μετά την αδειάλειπτη παρουσία εμού και της οικογένειάς μου για παραπάνω απο 35 χρόνια στο χωριό μας. Είναι μια άποψη που ασπάζονται και πολλοί συγχωριανοί μας και οι οποίοι με παρέτρψαν να εκφράσω και μέσω της εφημερίδας μας, την συγκεκριμένη άποψη

Υ.Γ.2. Το παραπάνω κείμενο θα κατατεθεί και στο Δήμο Ευρώτα ως Υπόμνημα για την μη δημιουργία του parking στο χώρο πίσω από το ιερό της εκκλησίας. Το υπόμνημα αυτό εφόσον απαιτηθεί θα συμπεριλαμβάνει και λίστα υπογραφών των συγχωριανών μας.

Υ.Γ.3. Ολα τα παραπάνω αποτελούν προσωπική άποψη, η οποία έχει διαμορφωθεί μετά την αδειάλειπτη παρουσία εμού και της οικογένειάς μου για παραπάνω απο 35 χρόνια στο χωριό μας.

Γιάννης (Juan) Μαυρομιχάλης
18/8/2017

Η περιφορά της εικόνας ξεκίνησε (Αρχείο Παναγιώτας Στρατάκου-Δούνια).

Του Αγίου Παντελεήμονα μετά τη Θεία Λειτουργία (Αρχείο Παναγιώτας Στρατάκου-Δούνια).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

Τα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων Κρεμαστιωτών «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ» και «Ο ΕΛΑΤΟΣ» επιθυμούν να ευχαριστήσουν:

Α. Την οδοντίατρο κα Γεωργία Καλκάνη του Γεωργίου και τον νοσηλευτή κ Κωνσταντίνο Δρίβα του Παναγιώτη, επειδή προσέφεραν τις Πρώτες Βοήθειες στον αείμνηστο Θεόδωρο Χαραμή.

Β. Τον κ. Γεώργιο Δρίβα του Δημητρίου για τη δωρεά χρηματικού ποσού ύψους 500 ευρώ για τον εξοπλισμό του ιατρείου της Κρεμαστής.

Γ. Τον κ Νικόλαο Βροχίδη του Θεοδοσίου για τη δωρεά χρηματικού ποσού ύψους 200 ευρώ για τον εξοπλισμό του ιατρείου της Κρεμαστής.

Δ. Την ανώνυμη εταιρία ΔΡΙΒΑ ΠΛΑΣΤ ΑΒΒΕ και την οικογένεια του Παναγιώτη Δρίβα του Δημητρίου για τη δωρεά ενός μηχανήματος αυτόματου απινιδωτή αξίας περίπου 2.000 ευρώ.

Το ΔΣ του Συλλόγου Κρεμαστιωτών
«Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ»

Το ΔΣ του Συλλόγου Κρεμαστιωτών
«Ο ΕΛΑΤΟΣ»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ 2017

1. Κόκκορης Ιωάννης του Ηλία
2. Παπαμιχαλόπουλος Καμαρινός του Κωνσταντίνου
3. Παράσχη Βασιλική του Χρήστου
4. Καλκάνη Γεωργία του Γεωργίου
5. Γκλιάνης Χρήστος του Φίλιππου
6. Παπαμιχαλόπουλος Ιωάννης του Κωνσταντίνου
7. Πουλάκης Μιχαήλ του Αντωνίου
8. Παπαμιχαλοπούλου-Λαύκα Παναγιώτα του Στυλιανού
9. Κοσμάς Νικόλαος του Παναγιώτη
10. Σοφός Κωνσταντίνος του Ιωάννη
11. Τραπεζόντας Νικόλαος του Μιχαήλ
12. Κυριαζής Κωνσταντίνος του Πέτρου
13. Κουλούρης Κωνσταντίνος του Νικήτα
14. Δούνιας Αντώνιος του Νικολάου
15. Κοσμά Ελένη του Χρήστου
16. Πουλάκης Αντώνιος του Δημήτριου
17. Πουλάκης Θεόδωρος του Ιωάννη
18. Ασημακοπούλου Παρασκευή του Γεωργίου
19. Κοσμάς Δημήτριος του Παναγιώτη
20. Βροχίδης Νικόλαος του Θεοδοσίου
21. Σικάλη-Δρίβα Ιωάννα του Χρήστου
22. Τσιγγάρης Νικόλαος του Αναστασίου
23. Τζάκας Δημήτριος του Χρήστου

εθελοντική
αιμοδοσία

ΓΙΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΚΡΕΜΑΣΤΗ

Γεια σου, Κρεμαστή
με τη φυσική ομορφιά σου,
περήφανη να είσαι
για τα καλά παιδιά σου.

Οι Κρεμαστιώτες, όπου να βρίσκονται
στης ξενιτειάς τα μέρη,
κοντά σου έρχονται
κάθε καλοκαίρι!

Να προσκυνούν της Παναγιάς
για τη μεγάλη της χάρη
και για την καταγωγή τους
το έχουνε κρυφό καμάρι

Όλοι θυμόμαστε
τα παιδικά μας χρόνια,
που επετρετούσαμε
στα κρύα και στα χιόνια.

Δεν ξεχνάμε τους γονείς μας
που έκαναν τα αλώνια,
όλοι αναπαύονται
στον παράδεισο αιώνια.

Όλοι αγαπάμε
το καλό χωριό μας
και όλοι είχαμε
τον κήπο το δικό μας.

Ο κηποφύλακας,
ο μπαρμπα-Γιώργης ο Κουμής
έβαζε το νερό στ' αυλάκι
και μετά στις Βαγγελιώς επήγαινε
να πίνει το κρασάκι.

Οι Μανάδες μας επήγαιναν
τον κήπο να ποτίσουν
και μετά στο Τούμπαλι
για να θερίσουν.

Όλοι επήγαιναν στη Βρύση
να πιουν κρύο νερό,
αρχίζαν τις καντάδες
και στήναν το χορό.

Ακούρατος ο λαουτιέρης μας,
ο Παντελής ο Γκλιάνης,
ερχότανε με το λαούτο του
και το 'παιζε στην πλάτη.

Σε όλους τους Κρεμαστιώτες εύχομαι
να έχουνε υγεία
και ποτέ να μην ξεχνάμε
την ωραία παροικία!

Δήμητρα, σύζυγος Πετράκη,
το γένος Χρ. Τσορομώκου
(Τσαγκούρη)

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

1) Ήταν μία φορά ένας γύφτος και καθόταν μόνος του σε ένα μπαρ πίνοντας ένα ποτό. Ξαφνικά μπαίνει μέσα στο μπαρ ένας Κινέζος, πηγαίνει από πίσω του και αφού του έκανε μία λαβή καράτε, τον έριξε αναίσθητο. Γυρίζει στον μπάρμαν και του λέει: «Όταν συνέλθει πες του ότι αυτό ήταν κίνηση "κουγκ φου"».

Την επόμενη μέρα ο γύφτος καθόταν στο ίδιο μπαρ, στην ίδια θέση. Μπαίνει ξαφνικά ο Κινέζος και χωρίς να γίνει αντιληπτός από κανένα του κάνει μία λαβή καράτε και τον αφήνει αναίσθητο. Γυρίζει στον μπάρμαν ο Κινέζος και του λέει: «Όταν συνέλθει πες του ότι

αυτό ήταν κίνηση "ζίου ζίτσου"».

Αυτό γινόταν για πολλές ημέρες λέγοντας κάθε μέρα ο Κινέζος ότι κάνει και μία διαφορετική λαβή.

Μία μέρα λοιπόν πήγε ο Κινέζος και ο γύφτος δεν ήταν εκεί. Κάθισε λοιπόν ο Κινέζος να πιεί ένα ποτό. Μπαίνει σε κάποια φάση μέσα στο μπαρ ο γύφτος και χτυπώντας τον Κινέζο με κάτι πολύ βαρύ τον αφήνει αναίσθητο. Γυρίζει στον μπάρμαν ο γύφτος και του λέει: «Όταν συνέλθει πες του ότι αυτό ήταν προφυλακτικής Ντάτσου».

2) Μία γυναίκα θέλει να βάλει τέντες στο μπαλκόνι του σπιτιού της, οπότε παίρνει τηλέφωνο τον Μπά-

μη τον «τεντά». Έρχεται λοιπόν ο Μπάμπης «ο τεντάς» και χτυπάει το κουδούνι της πόρτα εισόδου. «Τποιος είναι;» ρωτάει η γυναίκα. «Ο Μπάμπης ο τεντάς» απάντησε. Ανοίγει η γυναίκα και λέει «καθίστε, θα πιείτε κάτι;» «όχι, αργότερα ίσως», «ωραία, περάστε στο μπαλκόνι».

Σε πέντε λεπτά ξαναχτύπησε το κουδούνι. «Τποιος είναι;» ρωτά η γυναίκα. «Ο Μπάμπης ο τεντάς» η απάντηση. «Μα εσείς δεν ήσασταν στο μπαλκόνι;». «Έπεσα κάτω!!».

3) Ένας Ανωγειανός κατέβηκε το πρωί με την γυναίκα του στο Ηράκλειο για δουλειές και το βράδυ

γύρισε στα Ανώγεια ολομόναχος.

«Και η γυναίκα σου μπρε, που είναι;» τον ρώτησε κάποιος που τους είδε να φεύγουνε μαζί. «Δεν έπαιρνε άλλο το λεωφορείο, και εγώ μπήκα με χίλια ζόρια και ήρθα όρθιος. Είπα τση να έρθει με το επόμενο». «Ω ανάθεμά σε» του είπε ο άλλος. «Άφηκες μπρε καταφρονεμένη μονάχη τη γυναίκα στο Ηράκλειο; Και αν δεν την πάρει το επόμενο;».

«Αν δεν την πάρει, να 'ρθεις αργά, να ψήσω τρία κιλά κρέας και να σου κάμω το τραπέζι». (ήθελε τη λευτεριά του)

N.A.Δ.